

Direktivet berører endvidere ikke bestemmelserne i konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater (Dublin-konventionen), og i tilbagetagesaftalerne mellem medlemsstaterne, jf. direktivets artikel 3, stk. 3.

En afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om udsendelse skal kunne påklages af tredjelandstatsborgeren i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, jf. direktivets artikel 4.

Det er i direktivets artikel 5 fastslået, at beskyttelsen af personoplysninger og datasikkerheden skal sikres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Ophavsstatens og fyldbyrdelsesstatens myndigheder skal ifølge direktivets artikel 6, 1. led, benytte alle hensigtsmæssige midler til at samarbejde og udveksle oplysninger om gennemførelsen af direktivet. Ophavsstaten skal endvidere ifølge direktivets artikel 6, 2. led, sørge for, at fuldbyrdelsesstaten hurtigst muligt får alle nødvendige dokumenter i hænde til attestation af, at afgørelsen om udsendelse fortsat er eksigibel.

Inden fuldbyrdelsesstaten fuldbyrder udsendelsesafgørelsen, skal det endvidere undersøges, om nationale bestemmelser eller internationale forpligtelser er til hinder for, at udsendelse kan ske, jf. direktivets artikel 6, 3. led.

Når udsendelse er fuldbyrdet af fuldbyrdelsesstaten, underretter fuldbyrdelsesstaten ophavsstaten herom, jf. direktivets artikel 6, 4. led.

Det følger endvidere af direktivets artikel 7, 1. led, at Schengenlandene indbyrdes udligner de finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af direktivet, hvis udsendelsen af udlændingen ikke kan ske for udlændingens regning. Rådet vedtager senest den 2. december 2002 de relevante kriterier og nærmere bestemmelser vedrørende denne udligning, jf. direktivets artikel 7, 2. led. Disse kriterier og nærmere bestemmelser gælder tilsvarende for anvendelsen af artikel 24 i Schengenkonventionen, hvorefter Schengenlandene, med forbehold af de nærmere kriterier og praktiske vilkår, der fastsættes af Eksekutivkomitéen (nu Rådet), indbyrdes udligner uligevægten i de udgifter, som udsendelsespligten efter Schengenkonventionens artikel 23 måtte medføre, når udsendelse ikke kan ske for den pågældende udlændings regning.

Det følger endelig af direktivets artikel 8, 1. led, at de enkelte lande sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 2. december 2002, og at landene straks underretter Kommissionen herom.

4. Danmarks stilling i forbindelse med gennemførelsen af forordningen og direktivet

Da forordningen og direktivet er vedtaget med hjemmel i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, afsnit IV, artikel 62, nr. 2, litra b, nr. ii, og artikel 63, nr. 3, er retsakterne omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Efter artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Traktaten om Den Europæiske Union og til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. dog protokollens artikel 4 om visse foranstaltninger vedrørende visum.

Danmark deltog som nævnt i afsnit 1 ikke i Rådets vedtagelse af forordningen og direktivet, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, jf. protokollens artikel 2.

Det fremgår af retsakternes præambler, at der er tale om retsakter til udbygning af Schengenreglerne.

Inden 6 måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark efter artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i Protokollen om Integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige, hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder.

Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre rådsafgørelser som nævnt ovenfor, overvejer Schengenlandene, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, jf. protokollens artikel 5, stk. 2.

Danmark tilkendegav under Rådets møde den 28.-29. maj 2001, at der ville blive fremsat et lovforslag med henblik på at gennemføre forordningen og direktivet i dansk ret, så snart Folketinget mødtes i den kommende Folketingssamling i oktober 2001.

Lovforslaget blev herefter fremsat den 23. oktober 2001 som lovforslag nr. L 42, men bortfaldt som følge